

Altar barroc de la Mercè de la Catedral de Solsona ***

A l'esquerra del transsepte es troba la capella de la parròquia, amb un altar barroc dedicat a la Mare de Déu de la Mercè. És obra de Carles Moretó i Brugaroles, qui va residir i morir a la ciutat de Solsona l'any 1783. A la comarca destaquen altres obres seves, entre les quals sobresurt la finalització del magne retaule del Miracle a Riner.

Al primer pis es situa el Sagrari. Al segon pis, al carrer central, hi ha una imatge dempeus de la Mare de Déu de la Mercè, amb el Nen al braç esquerre. Ambdós porten dos escapularis, un amb l'escut dels mercedaris i l'altre amb la imatge de la Mercè; els escapularis són senyals d'afiliació a un ordre religiós o una forma d'assegurar la protecció, en aquest cas, de la Mare de Déu i de no morir en pecat mortal i anar al paradís.

De la vestimenta de la Mare, bellament policromada, destaca al pit, l'escut de l'ordre mercedària, amb la corona reial a la part superior, concessió del rei Jaume I, una creu de plata sobre fons de gules (vermell en heràldica) que és l'emblema de Jesús i or amb quatre pals de gules, escut de la Corona d'Aragó. L'escut de la Mercè es col·loca sobre el pit dels que s'han obligat a exercir Caritat en grau gairebé d'heroïcitat, segons un mandat diví.

La imatge de la Mare de Déu està flanquejada dins del cambril, per un religiós vestint l'hàbit blanc dels mercedaris amb l'escut de la Mercè també al pit, acompanyat de la palma del martiri i una roda dentada; a l'altra banda apareix una altra imatge de difícil determinació.

A la dreta de la Mare de Déu apareix Sant Ramon Nonat amb la palma del martiri tot esgrimint una custodia, amb roquet i la manteleta de color púrpura de cardenal i, a l'esquerra, el missioner jesuïta, Sant Francesc Xavier, en aquest cas amb sotana i hàbit de la congregació i portant una creu amb la ma dreta i una vieira a l'esquerra.

El retaule està culminat per un colom, símbol de l'Esperit Sant, sota dos cors; el primer representa el Sagrat Cor de Jesús i apareix acompanyat d'una corona d'espines i una creu al damunt tot simbolitzant l'amor i el dolor de Jesús pels homes; i el segon amb cor travessat un punyallet que simbolitza el dolor de la Mare de Déu per la mort del seu Fil. Al capdamunt altra vegada l'escut de l'Ordre de la Mercè.

Conta la tradició que la nit de l'1 al 2 d'agost de 1218 al mercader Pere Nolasc se li va aparèixer la Verge demanant-li que fundés una orde que es dediqués a la redempció dels captius. Juntament amb Ramon de Penyafort, creà l'Orde de Nostra Senyora de la Mercè el 10 d'agost de 1218, amb el consentiment de Jaume I d'Aragó.

Els mercedaris pronuncien quatre vots: pobresa, castedat, obediència i estar disposats a lliurar-se com ostatsges si no obtenien els diners necessaris per al rescat d'un captiu. El retaule fou policromat per Antoni Bordons (1710?-1779), pintor solsoní que entre d'altres obres també va daurar i policromar el retaule del Miracle, treballant colze a colze amb Carles Moretó.

Als laterals destaquen dos confessionaris absolutament excepcionals. En el primer apareixen les cites de la Bíblia: "Pater, peccavi in caelum, et coram te" (*Pare he pecat en contra del cel i en presència teva*) i "Surgam, et ibo ad Patrem meum" (*M'aixecaré i aniré cap al meu Pare*).

En el segon, sota la denominació de Penitencier: "Tibi soli peccavi, et malum coram te feci" (*T'he pecat sol i he fet mal en presència teva*) i "Convertisti plandum meum in gaudium" (*Has convertit el meu plany en la meva alegria*). Aquest segon espai estava destinat canonge penitencier que s'ocupava d'administrar el Sagrament de la Penitència per alguns pecats, l'absolució dels quals li estava reservada.